

Diplomová práce

Michal Hrdlička: Plán reformy farností v královéhradecké diecézi

Posudek vedoucího práce

Vedoucí práce: Aleš Opatrný

Práce se zabývá reformou farní struktury, probíhající v královéhradecké diecézi. Má dobrou strukturu, když vychází od smyslu a úkolu církve konkretizovaném ve farnosti, popisuje situaci v královéhradecké diecézi, dále se zabývá přípravou i samotným průběhem reformy, připojuje mezidiecézní srovnání a závěr. Vedoucí práce má ale výhrady k rozsahu jednotlivých témat, které neodpovídá zcela záměru práce. Zatímco první dvě kapitoly jsou až zbytečně rozsáhlé, je mezidiecézní srovnání poměrně chudé a jak to mnohdy bývá, když autor dospěje do bodu, kdy by měl shromážděný a utříděný materiál vyhodnotit a udělat z něho závěry, patrně zjistí, že už musí práci odevzdat nebo že mu došly síly. A tak je závěr tradičně slabší a solidní popis toho, jak bude reforma pokračovat, vlastně uveden není.

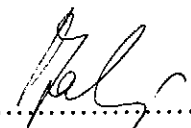
Ačkoliv vůči věcné stránce obsahu nemá vedoucí práce celkem žádné zásadní výhrady (čili autor nepíše věci omylné, o několika sporných jednotlivostech není třeba mluvit), má výhrady vůči místy příliš „beletristickému“ a málo vědeckému rázu. Tvrzení, která mají větší význam, je třeba doložit prameny a citovat přesně. Např. str. 16, pozn. 66 ; str. 17 pozn. 68 a 73. O době perzekuce církve za komunistické totality je pojednáno bez odkazů na patřičnou literaturu a bez vyhodnocení této doby vzhledem k reformě farního systému. Na str. 30 a 31 je uvedena řada statistických údajů aniž je přesně uveden jejich pramen. Nemyslím, že si je autor vymyslel, ale ke kultuře vědecké práce přesná lokace pramenů patří. Dalším problémem jsou citace z rozhovorů, použité jako prameny (např. poznámka 185, 195, 196). To je v tomto typu práce nepřípustné (navíc není uvedeno ani datum rozhovoru, ani případný údaj o uložení jeho elektronické formy u autora apod.). Kdyby šlo o využití strukturovaných nebo polostrukturovaných rozhovorů, bylo by jiné.

Práci také nezdobí některé nepořádnosti – opakované odkazy na přílohu, aniž je uvedeno o kterou přílohu (číslo) jde, číslování stránek příloh arabskými číslicemi od 1 (je třeba buď římskými nebo pokračovat v číslování, takto se v práci čísla stran opakují) a také „shrnující nadpisy“ podkapitol 3.2., 4.4., 5.2). Není také zcela jasné, odkud čerpal autor údaje o slučování v plzeňské a pražské arcidiecézi (škoda také, že mu uniklo, že byla na této fakultě letos obhájena magisterská práce právě o slučování farností v pražské arcidiecézi). Závěru práce by bylo jistě dobré, kdyby byl jasněji strukturován, ne tolik „poučující“, ale kdyby vytěžil z celého textu jak závěry pro další provádění restrukturalizace sítě farností tak první zkušenosti z pastoračním efektem procesu.

Tuto řádku nečtností jsem autorovi vytkl zejména proto, že se jeví jako nadprůměrně schopný, je tedy nepochybně v jeho silách vytknuté věci pochopit a v případné další práci se jim vyhnout.

Přes uvedené výtky považuji práci za nadprůměrně dobrou a samozřejmě ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 21.5.2009

.....

vedoucí práce